

T R E Ś Ć:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

Poz.: 320—z dnia 28 marca 1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe 567

ROZPORZĄDZENIA MINISTRA:

Poz.: 321—Spraw Wewnętrznych z dnia 19 kwietnia 1934 r. o ustaleniu granic miasta Kostopola w powiecie kostopolskim, województwie wołyńskim 580
322—Spraw Wewnętrznych z dnia 21 kwietnia 1934 r. o zmianie granic miasta Radziwiłłowa w powiecie dubieńskim, województwie wołyńskim 581

320.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 marca 1934 r.

o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663), art. 9, 28, 37 i 39 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664), art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 665) oraz art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 666) zarządza się co następuje:

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§ 1. (1) Rozporządzenie niniejsze reguluje należności za podróże służbowe, delegacje (odkome-

derowania) i przeniesienia w kraju, na obszarze W. M. Gdańska i poza granicami Państwa funkcjonarjuszów państwowych, objętych postanowieniami § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonarjuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 781), żołnierzy zawodowych, podoficerów i szeregowców, pełniących obowiązkową służbę czynną, jak również nadterminowych, podchorążych, oficerów rezerwy powołanych do służby czynnej celem przemianowania na zawodowych, sędziów, prokuratorów, aplikantów i asesorów sądowych oraz oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej.

(2) Osobne rozporządzenie normuje należności za podróże służbowe, delegacje (odkome-derowania) i przeniesienia żołnierzy powołanych do służby czynnej w czasie wojny, mobilizacji lub zarządzeniem Rady Ministrów, o ile bezpieczeństwo Państwa tego wymaga.

§ 2. (1) Osobom wymienionym w § 1 ust. (1) przysługują:

I. W razie podróży służbowej (komisji) do miejscowości położonej poza zwykłym ich miejscem służbowym:

- 1) diety oraz
- 2) zwrot kosztów przejazdu.

II. W razie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonej poza zwykłym ich miejscem służbowym:

1) diety za czas przejazdu i za czas pozostawania w delegacji (odkomenderowaniu) oraz

2) zwrot kosztów przejazdu.

III. W razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:

a) w kraju i na obszarze W. M. Gdańska:

1) diety dla przeniesionego za czas przejazdu do nowego miejsca służbowego i za pierwszą dobę pobytu w temże miejscu oraz dla jego małżonka i dzieci za taki sam czas, a to dla małżonka w wysokości 75%, dla każdego dziecka w wysokości 50% diet, przysługujących przeniesionemu;

2) zwrot kosztów przejazdu dla przeniesionego oraz jego małżonka i dzieci; ponadto zwrot kosztów przejazdu dla jednej osoby z jego służby;

3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego;

b) poza granicami państwa:

1) diety dla przeniesionego za czas przejazdu do nowego miejsca służbowego i za czas do chwili objęcia urzędowania, nieprzekraczający 8 dni, liczonych od dnia następującego po przybyciu na nowe miejsce służbowe, oraz diety za czas przejazdu dla jego małżonka i dzieci, a to dla małżonka w wysokości 75%, dla każdego dziecka w wysokości 50% diet, przysługujących przeniesionemu;

2) zwrot kosztów przejazdu dla przeniesionego, jego małżonka i dzieci;

3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

(2) Zwykłym miejscem służbowym i miejscowością w rozumieniu rozporządzenia niniejszego jest w odniesieniu do żołnierzy i funkcjonariuszów państwowych, pełniących służbę w administracji wojskowej — obszar danego garnizonu, w odniesieniu do szeregowych Policji Państwowej, pełniących służbę na posterunkach wiejskich — rejon danego posterunku.

(3) Podoficerom i szeregowcom, pełniącym obowiązkową służbę czynną, nadterminowym oraz podchorążym diety nie przysługują, o ile w czasie podróży lub delegacji (odkomenderowania) mogą korzystać z wyżywienia w naturze.

§ 3. Przez pojęcie „małżonek i dzieci” względnie „rodzina”, użyte w rozporządzeniu niniejszem, rozumie się pozostających na utrzymaniu osób, wymienionych w § 1 ust. (1):

1) żonę — z wyjątkiem sądownie separowanej, jeżeli na mężu nie ciąży obowiązek alimentacji;

2) męża zupełnie niezdolnego do zarobkowania;

3) dzieci ślubne, uprawnione i pasierbów do ukończenia 18 lat, jeżeli zaś uczęszczają do szkół publicznych lub wskutek ułomności fizycznych, umysłowych albo nieuleczalnej choroby nie mogą na swoje utrzymanie zarabiać — do ukończenia 24 lat, z wyjątkiem tych, które weszły w związki małżeńskie.

Rozdział 2.

Należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia w kraju.

§ 4. (1) Diety wynoszą dziennie dla:

1) urzędników, praktykantów i niższych funkcjonariuszów państwowych:

a) Prezesa Rady Ministrów 80.— zł

b) Ministra, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli 60.— zł

c) Podsekretarza Stanu, Prezesa Prokuratorji Generalnej R. P., Wojewody, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Ambasadora 40.— zł

d) Dyrektora Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Dyrektora Biura Sejmu, Dyrektora Biura Senatu, Dyrektora Departamentu, Gabinetu, Biura we władzach naczelnych, Dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego, Głównego Inspektora w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i w Ministerstwie Poczty i Telegrafów, Głównego Inspektora Weterynarii w Ministerstwie Rolnictwa i Reform Rolnych, Głównego Inspektora Komunikacji w Ministerstwie Komunikacji, Głównego Inspektora Pracy w Ministerstwie Opieki Społecznej, Dyrektora Protokołu Dyplomatycznego, Posła nadzwyczajnego i Ministra pełnomocnego I, II i III klasy, Ministra pełnomocnego, Komisarza Generalnego R. P. w Gdańsku, Delegata Rządu, Ministra Rezydenta, Dyrektora Mennicy Państwowej, Dyrektora Państwowego Monopolu Spirytusowego, Dyrektora Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń, Dyrektora Polskiego Monopolu Solnego, Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniowego, Prezesa Oddziału Prokuratorji Generalnej R. P., Wiceprezesa Prokuratorji Generalnej R. P., Dyrektora Loterji Państwowej, Prezesa Pocztowej Kasy Oszczędności, Dyrektora Ceł, Dyrektora Izby Skarbowej, Naczelnika wydziału skarbowego, oświecenia publicznego oraz przemysłu i handlu w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim, Naczelnego Inspektora Ceł w Gdańsku, Kuratora Liceum Krzemienieckiego, Kuratora Okręgu Szkolnego, Wiceprezesa Głównej Komisji Ziemskiej, Dyrektora Głównego Urzędu Miar, Dyrektora Instytutu Badania Konjunktur Gospodarczych i Cen, Dyrektora Państwowego Instytutu Geologicznego, Prezesa Urzędu Patentowego R.

- P., Dyrektora Państwowego Zakładu Higieny 30.— zł
- e) Wicedyrektora Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Wicedyrektora Biura Sejmu, Kustosza Biblioteki i Archiwum Sejmu, Inspektora i Naczelnika Wydziału we władzach naczelnych, Urzędnika do zleceń w Prezydium Rady Ministrów, Naczelnika Sekretariatu Prawniczego w Najwyższym Trybunale Administracyjnym, Naczelnika Biura w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i w Ministerstwie Komunikacji, Wicedyrektora Głównego Urzędu Statystycznego, Prezesa Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, Wicekomisarza Rządu na m. st. Warszawę, Wicewojewody, Wicedyrektora Departamentu Politycznego i Wicedyrektora Gabinetu Ministra w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, Przedstawiciela Państwa Polskiego przy Komisji Mieszanej i Trybunale Rozjemczym do spraw Górnego Śląska, Radcy Ambasady, Konsula Generalnego, Delegata Prokuratury Generalnej R. P., Kierownika wydziału w centrali Prokuratury Generalnej R. P., Wiceprezesa Pocztovej Kasy Oszczędności, Dyrektora Urzędu Długów Państwa, Komisarza do spraw likwidacji niemieckiej, Przewodniczącego Rady Spółdzielczej, Kierownika Centralnej Księgowości, Redaktora Dziennika Ustaw R. P., Głównego konserwatora, Dyrektora Archiwów państwowych, Dyrektora Biblioteki Narodowej, Ministerjalnego Wizytatora Szkół, Ministerjalnego Wizytatora Szkół, pełniącego obowiązki kierownika referatu we władzy naczelnej, Dyrektora Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego, Dyrektora Urzędu Morskiego, Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego, Dyrektora Państwowej Szkoły Morskiej, Dyrektora Państwowego Instytutu Meteorologicznego, Prezesa i Wiceprezesa Kolegium Górniczego, Wiceprezesa Urzędu Patentowego, Kierownika Sekcji w Instytucie Badania Konjunktur Gospodarczych i Cen, Kierownika Instytutu Hydrograficznego, Dyrektora Biura projektu meljoracji Polesia, Dyrektora Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń, Dyrektora Państwowego Zakładu Badania Żywności i Przedmiotów Użytku, Dyrektora Państwowego Zakładu Zdrowego, Dyrektora (Kierownika) Szpitala w Kobierzynie, Krakowie, Kulparkowie, Lwowie, Tworkach i Wilnie, Dyrektora Wyższego Urzędu Ubezpieczeń, Okręgowego Inspektora Pracy, Kierownika działu Państwowego Zakładu Higieny 20.— zł
- f) Kierownika oddziału gospodarczego w Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Kierownika referatu i Radcy we władzach naczelnych, Naczelnego redaktora sprawozdań parlamentarnych w Biurze Sejmu, Dyrektora Drukarni Państwowej w Warszawie, Radcy Sekretariatu Prawniczego w Najwyższym Trybunale Administracyjnym, Naczelnika urzędu spraw mniejszości, Naczelnika wydziału we władzach, urzędach i instytucjach bezpośrednio podległych władzy naczelnej, Inspektora w urzędzie wojewódzkim (Komisariacie Rządu na m. st. Warszawę), będącego na etacie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Wiceprezesa wojewódzkiego sądu administracyjnego, Sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego, Dyrektora Policji (w województwie śląskiem), Komisarza Rządu w Gdyni, Starosty (grodzkiego, morskiego, powiatowego), Radcy Poselstwa, Konsula, Pierwszego sekretarza Ambasady, Radcy handlowego, Radcy emigracyjnego, Radcy finansowego, Radcy Komisarjatu Generalnego R. P. w Gdańsku, Kierownika Archiwum, Instytutu, Muzeum, Zakładu, laboratorium i działu w instytucjach bezpośrednio podległych Ministerstwu Spraw Wojskowych, Starszego Ordynatora szpitala, Naczelnego Sekretarza Prokuratury Generalnej R. P., Kierownika oddziału w wydziale skarbowym i wydziale oświecenia publicznego w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim, Naczelnego lekarza więzień, Kierownika Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego, Dyrektora Zakładu wychowawczego lub poprawczego, Kierownika Psychjatricznego Szpitala Więziennego, Kierownika sekretariatu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Naczelnika Biura Personalnego w Kuratorjum Okręgu Szkolnego, Administratora Szkoły Akademickiej (zakładu), Kierownika Archiwum, Biblioteki, Muzeum, Państwowych

Zbiorów Sztuki, Kierownika Sekretariatu Szkoły Akademickiej, Zarządcy Dóbr Liceum Krzemienieckiego, Wizytatora Szkół, Inspektora szkolnego, Prezesa Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Katowicach, Kierownika wydziału i Kierownika działu w Państwowym Instytucie Naukowym Gospodarstwa Wiejskiego, Metrologa, Naczelnika Morskiego Urzędu Rybackiego, Naczelnika Okręgu Administracji Miar, Naczelnika Urzędu Marynarki Handlowej, Naczelnika Urzędu Probierczego, Kierownika oddziału w Państwowym Instytucie Meteorologicznym, Komisarza Demobilizacyjnego, Komisarza Pracy (na Górnym Śląsku), Rady Trybunału do spraw Ubezpieczeń Społecznych	15.— zł
g) Inspektora, Kierownika oddziału i Rady we władzach, urzędach i instytucjach bezpośrednio podległych władzy naczelnej, Wicedyrektora Policji (w Województwie Śląskiem), Wiceministra Rządu w Gdyni, Wicestarosty (grodzkiego, morskiego, powiatowego), Drugiego sekretarza Ambasady, Pierwszego sekretarza Poselstwa, Ordynatora szpitala, Naczelnika Urzędu Skarbowego, Naczelnika Urzędu Celnego, Naczelnika Urzędu Opłat Stemplowych, Naczelnika Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych, Członka Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego, Inspektora w Liceum Krzemienieckiem, Konserwatora, Kustosza Archiwum, Kustosza Muzeum, Kwestora, Instruktora oświaty pozaszkolnej, Kierownika weterynaryjnej pracowni rozpoznawczej, Administratora i kierownika poddziału (zakładu) w Państwowym Instytucie Naukowym Gospodarstwa Wiejskiego, Kierownika Państwowego Zakładu Chowu Koni, Komisarza ochrony lasów, Komisarza ziemskiego, Powiatowego lekarza weterynaryjnego, Kapitana statku szkolnego, Profesora Państwowej Szkoły Morskiej, Kapitana portu, Naczelnika Okręgowego Urzędu Górniczego, Kierownika referatu w Biurze projektu melioracji Polesia, Kierownika kamieniołomów, Kierownika kliniki, Kierownika państwowego zarządu wodnego, Kierownika powiatowego zarządu drogowego, Lekarza zdrojowego, Rady emigracyjnego przy Komisarjacie Generalnym R. P. w	
Gdańsku, Technicznego Inspektora zdrojowego, Kierownika Państwowej Szkoły Położnych, Kierownika szpitala, Obwodowego Inspektora Pracy, Kierownika filii Państwowego Zakładu Higjeny, Lekarza powiatowego	12.— zł
h) Referendarza, Kierownika rachuby, Zarządcy (gmachu reprezentacyjnego), Archiwisty, Bibliotekarza, Redaktora sprawozdań parlamentarnych, Referendarza Sekretariatu Prawniczego w Najwyższym Trybunale Administracyjnym, Kierownika Drukarni Państwowej, Drugiego sekretarza Poselstwa, Wicekonsula, Attaché Ambasady, Attaché Poselstwa, Attaché Konsularnego, Referendarza Komisarjatu Generalnego R. P. w Gdańsku, Konstruktora, Kustosza, Kierownika stacji Hughesa, Zarządcy składnicy, Kontrolera skarbowego, Kierownika sekretariatu (sądowego, prokuratorskiego), Zarządcy fabryki, Zarządcy kolejki, Zarządcy składu drzewa, Zarządcy tartaku, Nadleśniczego, Taksatora leśnego, Asystenta Archiwum, Asystenta Biblioteki, Asystenta Muzeum, Podinspektora szkolnego (zastępcy inspektora szkolnego), Asystenta weterynaryjnej pracowni rozpoznawczej, Mierniczego, Adjunkta i Asystenta w Państwowym Instytucie Naukowym Gospodarstwa Wiejskiego, Podkomisarza ziemskiego, Oficera statku szkolnego, Inspektora we władzach pośrednio podległych władzy naczelnej w dziale Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Oficera portu, Adjunkta i Inspektora stacji w Państwowym Instytucie Meteorologicznym, Adjunkta Zakładu Służby Zdrowia, Podinspektora Pracy	10.— zł
i) urzędników nie wymienionych pod lit. a) — h)	9.— zł
j) praktykantów	7.— zł
k) niższych funkcjonariuszów państwowych	6.— zł
2) żołnierzy:	
a) oficerów w stopniu:	
Marszałka	80.— zł
Generała broni, admirała	60.— zł
Generała dywizji, wiceadmirała	40.— zł
Generała brygady, kontradmirała	30.— zł
Pułkownika, komandora	20.— zł
Podpułkownika, komandora - porucznika	18.— zł
Majora, komandora - podporucznika	15.— zł
Kapitana	12.— zł
Porucznika, podporucznika	10.— zł

b) podoficerów i szeregowych zawodowych w stopniu: Chorążego (równorzędnego)	10.— zł	5) a) Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego i Pierwszego Prezesa Najwyższego Trybunału Administracyjnego	60.— zł
Starszego sierżanta (równorzędnego), starszego bosmana, sierżanta (równorzędnego), bosmana, plutonowego (równorzędnego), bosmanmata	8.— zł	b) Pierwszego Prokuratora Sądu Najwyższego	40.— zł
Kaprala (równorzędnego), mata, starszego marynarza zawodowego	6.— zł	c) Sędziego Najwyższego Trybunału Administracyjnego, sędziego i prokuratora Sądu Najwyższego i sądu apelacyjnego, wiceprokuratora sądu apelacyjnego	25.— zł
c) podoficerów i szeregowców pełniących obowiązkową służbę czynną, nadterminowych oraz podchorążych: Podchorążych oraz podoficerów	2.50 zł	d) Sędziego i prokuratora sądu okręgowego, wiceprokuratora sądu okręgowego	20.— zł
St. szeregowców i szeregowców	2.— zł	e) Sędziego grodzkiego, podprokuratora sądu okręgowego, przewodniczącego i zastępcy przewodniczącego sądu pracy	15.— zł
3) profesorów i pomocniczych sił naukowych w państwowych szkołach akademickich, nauczycieli szkół państwowych i publicznych, pozostających na etacie Państwa:		f) Asesora sądowego	10.— zł
a) Rektora państwowej szkoły akademickiej	30.— zł	g) Aplikanta sądowego	7.— zł
b) Profesora zwyczajnego	25.— zł	6) oficerów i szeregowych Policji Państwowej:	
c) Profesora nadzwyczajnego	20.— zł	Generalnego Inspektora	30.— zł
d) Asystenta starszego z tytułem docenta, Adjunkta z tytułem docenta	15.— zł	Nadinspektora, Inspektora	20.— zł
e) Pomocniczych sił naukowych, nie wymienionych pod lit. d)	12.— zł	Podinspektora	18.— zł
f) Dyrektora (rektora) i Kierownika szkoły średniej ogólnokształcącej, seminarjum nauczycielskiego i innego zakładu kształcenia nauczycieli, szkoły zawodowej, rolniczej i innego zakładu o typie średnim lub wyższym (z wyjątkiem szkół akademickich)	15.— zł	Nadkomisarza	15.— zł
g) Nauczycieli szkół wymienionych pod lit. f)	12.— zł	Komisarza	12.— zł
h) Kierownika publicznej szkoły powszechnej, specjalnej (szkoły ćwiczeń) III, II i I stopnia i nauczyciela kierującego w publicznej szkole powszechnej I stopnia	12.— zł	Podkomisarza, aspiranta	10.— zł
i) Nauczycieli szkół wymienionych pod lit. h)	10.— zł	Starszego przodownika, przodownika, starszego posterunkowego	8.50 zł
j) Kierowniczkę przedszkola	10.— zł	Posterunkowego	6.— zł
k) Wychowawczyni przedszkola	8.— zł	7) oficerów i szeregowych Straży Granicznej:	
l) Nauczyciela, pełniącego obowiązki instruktora ministerjalnego, nauczyciela szkoły średniej, powołanego do pracy instruktorskiej	15.— zł	Komendanta	30.— zł
ł) Nauczyciela szkoły powszechnej, powołanego do pracy instruktorskiej	12.— zł	Nadinspektora	20.— zł
4) funkcjonariuszów Straży Więziennej:		Inspektora	18.— zł
Głównego Inspektora	30.— zł	Nadkomisarza	15.— zł
Inspektora, Nadkomisarza	15.— zł	Komisarza	12.— zł
Komisarza	12.— zł	Podkomisarza, aspiranta	10.— zł
Podkomisarza	10.— zł	Starszego przodownika, przodownika, starszego strażnika granicznego	8.— zł
Aspiranta	8.— zł	Strażnika granicznego	6.— zł
Przodownika	8.— zł	(2) Osobom pełniącym obowiązki przywiązane do wymienionych w p. 1, 3 i 5 stanowisk przysługują diety, ustalone dla danego stanowiska, od dnia objęcia obowiązków służbowych.	
		(3) Żołnierzom żandarmerji, pełniącym służbę bezpieczeństwa poza swym garnizonem w rejonach ćwiczeń, manewrów, koncentracji lub zawodów, mających na celu wyszkolenie wojska — przysługuje 50% diet.	
		(4) W razie awansu należą się wyższe diety od dnia, od którego przysługuje prawo do wyższego uposażenia.	
		§ 5. (1) W przypadku delegacji (odkomenderowania) wypłaca się diety w wysokości ustalonej w § 4, t. j. całe diety przez pierwsze dwa tygodnie, licząc od dnia, następującego po dniu przybycia do miejsca delegacji (odkomenderowania), przez na-	

stępnym 6 tygodni diety zmniejszone o 30%, po upływie zaś tego czasu diety zmniejszone o 40%.

(2) Delegacja (odkomenderowanie) może trwać zasadniczo tylko pół roku. Przedłużenie delegacji (odkomenderowania) ponad ten okres czasu może nastąpić jedynie w przypadkach wyjątkowych na mocy decyzji szefa władzy naczelnej, wydanej w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Przepis ten nie dotyczy przypadków odkomenderowania do szkół wojskowych lub cywilnych.

(3) O ile delegowany (odkomenderowany) otrzymuje bezpłatnie mieszkanie w lokalu rządowym, zmniejsza się diety, określone w ust. (1) o 10%. Postanowienie to nie dotyczy żołnierzy i innych osób pracujących w wojsku na stanowisku etatowym.

(4) Żołnierzom zawodowym i oficerom rezerwy, powołanym do służby czynnej celem przemianowania na zawodowych oraz innym osobom, pracującym w wojsku na stanowisku etatowym, korzystającym w czasie podróży służbowej lub delegacji (odkomenderowania) z kwatery przejściowej lub naglej, zmniejsza się diety o kwotę, odpowiadającą należności za kwatery, ustalonej rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 957), którą to kwotę przekazuje się władzy, dostarczającej kwatery.

§ 6. (1) Jednostką obliczania diet jest dwudziestoczęterogodzinny okres czasu, liczony od chwili wyjazdu ze zwykłego miejsca służbowego do chwili powrotu do tegoż miejsca, przyczem:

a) jeżeli pobyt poza zwykłym miejscem służbowym trwa dłużej niż 24 godziny, należy się za końcowy okres czasu, o ile on wynosi więcej niż 12 godzin, cała dieta, o ile zaś wynosi więcej niż 6 godzin — połowa diety;

b) jeżeli pobyt poza zwykłym miejscem służbowym trwa krócej niż 24 godziny, należy się cała dieta, o ile pobyt ten trwa dłużej niż 12 godzin, zaś połowa diety, o ile pobyt ten trwa krócej niż 12 godzin, a dłużej niż 6 godzin.

(2) Przy przejeździe środkiem lokomocji, mającym oficjalny rozkład jazdy (np. kolej, statek), początek przejazdu należy liczyć od chwili odejścia, ustalonego w tymże rozkładzie jazdy. Przy przejeździe innym środkiem lokomocji, niemającym takiego rozkładu jazdy (np. konie, samochód), początek przejazdu należy liczyć od chwili ruszenia z miejsca. Powyższą zasadę należy stosować analogicznie także do oznaczenia czasu zakończenia przejazdu z tym wyjątkiem, że opóźnienie środka lokomocji, mającego oficjalny rozkład jazdy, może być brane w rachubę tylko w przypadku, gdy wynosi więcej niż jedną godzinę i zostanie udowodnione.

(3) Gdy przejazd odbywa się różnymi środkami lokomocji, należy do czasu trwania przejazdu wliczać również uzasadnione przerwy między przejazdami poszczególnymi środkami lokomocji.

§ 7. Diety należą się również za niedziele i święta, przypadające w czasie trwania podróży służbowej, delegacji (odkomenderowania) lub przeniesienia.

§ 8. Diety należą się również w przypadku zachorowania w czasie podróży służbowej lub delegacji (odkomenderowania) przez cały czas spowodowanego chorobą pobytu w odnośnej miejscowości, o ile choroba zostanie stwierdzona świadectwem lekarskim, a odbywający podróż służbową lub pozostający w delegacji (odkomenderowaniu) nie jest umieszczony na koszt Skarbu Państwa w szpitalu.

§ 9. (1) Pozostającemu w delegacji (odkomenderowaniu) nie przysługuje prawo do diet za czas urlopu.

(2) O ile jednak korzystający w czasie delegacji (odkomenderowania) z urlopu wypoczynkowego lub zdrowotnego wyjeżdża na czas tego urlopu do miejscowości zwykłego miejsca służbowego, należy mu przyznać zwrot kosztów jazdy tam i z powrotem według zasad, obowiązujących przy przejazdach służbowych.

§ 10. (1) Wykonawczy personel pomiarowy urzędów wojewódzkich otrzymuje wynagrodzenie akordowe za wykonanie na gruncie prac pomiarowych przy scalaniu i parcelacji gruntów.

(2) Za czas spędzony w podróży oraz za czynności niemające bezpośredniej styczności z pracami, za które przysługuje wynagrodzenie akordowe, wypłaca się należności na ogólnych zasadach, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem.

(3) Wynagrodzenie akordowe oblicza się w stosunku do ogólnej powierzchni obiektu, w którym prace pomiarowe zostały całkowicie ukończone i uznane za wykonane prawidłowo.

(4) Wynagrodzenie akordowe za wykonanie hektara prac pomiarowych, zaliczonych do zwykłych, wynosi:

1) przy scalaniu gruntów z pomiarem starego stanu posiadania — po 6 złotych za hektar,

2) przy scalaniu gruntów bez pomiaru starego stanu posiadania — po 4 złote za hektar,

3) przy parcelacji gruntów — po 2.50 złotego za hektar.

(5) Za prace pomiarowe zaliczone do trudnych wynagrodzenie akordowe zwiększa się w granicach do 25%, za prace zaś zaliczone do łatwych zmniejsza się w granicach do 25%.

(6) Za prace pomiarowe, przy których niezbędne jest sporządzenie operatów dla katastru gruntowego, wynagrodzenie akordowe zwiększa się w granicach do 100%.

(7) Za prace pomiarowe, związane ze scalem i parcelacją obiektów, których ogólny obszar nie przekracza 50 ha, oraz za prace pomiarowe, związane z drobnymi regulacjami rolnymi (podział wspólnot, zamiana gruntów) i znoszeniem służebności, wykonawczy personel pomiarowy urzędów wojewódzkich nie otrzymuje wynagrodzenia akordowego, a jedynie dietyienne na zasadach, ustalonych w przepisach § 4, 6 — 9.

(8) Wynagrodzenie akordowe może być przyznane i wypłacone wykonawczemu personelowi mierniczemu za każde stadjum pracy całkowicie ukończone i uznane za wykonane prawidłowo.

(9) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustali zasady:

1) zaliczania poszczególnych prac pomiarowych do zwykłych, trudnych i łatwych,

2) rozmiaru zwiększenia lub zmniejszenia wynagrodzenia akordowego w przypadkach przewidzianych w ust. (4) i (5),

3) podziału wynagrodzenia akordowego pomiędzy poszczególnych pracowników technicznych grupy mierniczej, zatrudnionych przy pracach pomiarowych,

4) trybu wypłacania wynagrodzenia akordowego oraz podziału każdego rodzaju prac pomiarowych na stadja wykonania, ze wskazaniem stosunku każdego stadjum do całości,

5) obliczania stosunku procentowego prac pomiarowych, wykonanych przed dniem 1 października 1933 r. do całości pracy.

§ 11. (1) Funkcjonariusze państwowi, stanowiący załogę statku szkolnego Państwowej Szkoły Morskiej, otrzymują w czasie zaokrętowania następujące należności:

w czasie re- w czasie żeglugi
zerwy w wewnętrznej
złoty miesięcznie

A. Urzędnicy:

Kapitan statku	100	215
I Oficer	60	125
II Oficer	50	115
III Oficer	40	90
IV Oficer	40	90
Lekarz	—	115
Radjotelegrafista	40	90
Dyr. P. S. M. lub Delegat Mi- nistra	—	215
Profesor P. S. M.	—	125
Wychowawca	—	100
Oficer — mechanik	40	90

B. Funkcjonariusze niżsi:

St. bosman	35	75
II bosman	25	60
III bosman	20	50
St. motorzysta	25	60
II motorzysta	20	50
Zagłomistrz	35	75
Marynarz	10	35
St. cieśla	35	75
Mł. cieśla	10	35
Sternik	10	35
Kucharz	20	50
Pom. kucharza	10	35
Piekarz	10	35
Steward	10	35
Bufetowy	15	40
Chłopiec okrętowy	5	15

(2) Za czas rezerwy uważa się okres postoj statku od dnia następującego po dniu wyokrętowania ostatniej grupy uczniów do dnia zaokrętowania pierwszej grupy uczniów.

(3) Za czas żeglugi wewnętrznej uważa się okres przebywania statku na wodach Bałtyku i cieś-

nin duńskich do południka przylądka Skagen, o ile statek w czasie tym nie zawijał do żadnego portu zagranicznego.

(4) Należności określone w ust. (1) wypłacane są zdołu. Jeżeli zaokrętowanie lub wyokrętowanie nastąpiło w ciągu miesiąca, to należność oblicza się w wysokości dziennej, licząc po 1/30 części należności za każdy dzień czasu zaokrętowania.

(5) W czasie zaokrętowania załozde statku szkolnego przysługuje prawo do wyżywienia na koszt Skarbu Państwa według norm, które ustali Minister Przemysłu i Handlu.

§ 12. Postanowienia § 4 — 9 nie mają zastosowania do osób pełniących czynności określone w § 10 i 11 z wyjątkiem § 10 ust. (2) i (7).

§ 13. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje ceny biletów jazdy koleją lub statkiem oraz koszty przejazdu innymi środkami komunikacyjnymi, koszty przewozu bagażu podróznego oraz ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu do dworca i z dworca kolejowego, do przystani i z przystani, do stacji autobusowej, lotnicznej i z tych stacyj.

§ 14. (1) Przy przejazdach koleją lub statkiem zwraca się faktycznie zapłaconą cenę biletów przyczem:

1) prawo przejazdu I klasą przysługuje wymienionym w § 4: urzędnikom na stanowiskach wyszczególnionych w p. 1 lit. a) — e), rektorom i profesorom państwowych szkół akademickich, funkcjonariuszom Straży Więziennej w stopniu głównego inspektora i inspektora, oficerom w stopniu marszałka, generała (admirala) i oficerom sztabowym, sędziom i prokuratorom, wyszczególnionym w p. 5 lit. a) — d), oficerom Policji Państwowej i Straży Granicznej w stopniu od nadkomisarza wzwyż, ponadto starostom i kierownikom starostw, Komisarzowi i Wicekomisarzowi Rządu w Gdyni, Dyrektorowi Policji (w Województwie Śląskiem), osobom towarzyszącym służbowo przy przejazdach Szeferów władz naczelnych, przedstawicieli państw obcych, jak również adjutantom i oficerom ordynansowym, podróżującym służbowo w I klasie razem ze swoimi przełożonymi, dowódcami pułków i wyższymi;

2) prawo przejazdu II klasą przysługuje osobom nieobjętym postanowieniami p. 1) i 3), oraz chorażym (równorzędnym);

3) prawo przejazdu III klasą przysługuje: niższym funkcjonariuszom państwowym, podoficerom i szeregowcom, szeregowym Policji Państwowej i Straży Granicznej.

(2) Za przejazd sługi (§ 2 p. III-a) 2) zwraca się cenę biletu III klasy.

(3) Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy, zwraca się cenę biletu I klasy również i tym, którzy w myśl postanowień paragrafu niniejszego mają w razie jazdy koleją prawo do biletu II klasy, cenę zaś biletu II klasy tym, którzy w razie jazdy koleją mają prawo do biletu III klasy.

(4) Z reguły zwraca się koszt przejazdu pociągami osobowymi. Zwrot kosztów przejazdu pocią-

giem pośpiesznym dozwolony jest tylko wtedy, jeżeli podróż służbowa ma charakter nagły, albo jeżeli przez użycie pociągu pośpiesznego zaoszczędzono diety. Potrzebę użycia pociągu pośpiesznego winna władza, zarządzająca podróż służbową, potwierdzić na rachunku kosztów podróży.

(5) Jeżeli zaszła potrzeba przejazdu pociągiem pośpiesznym, w którym niema III klasy, otrzymuje osoba, która posiada tylko prawo do zwrotu kosztów przejazdu klasą III, zwrot ceny biletu klasy II.

(6) Odbywającym podróże służbowe oraz delegowanym (odkomenderowanym) może być przyznany zwrot ceny t. zw. miejscówki po udowodnieniu poniesionych kosztów miejscówki.

(7) Osoby korzystające z ulg w przejazdach państwowymi lub zarządzanymi przez Państwo środkami komunikacyjnymi, otrzymują przy likwidacji kosztów podróży zwrot ceny ulgowej.

(8) Władza zarządzająca podróż służbową może przyznać osobom, mającym prawo przejazdu I klasą, zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów użycia jednego miejsca w wozie sypialnym, jeżeli podróż koleją trwa dłużej niż sześć godzin między 21 a 6 godziną, a zarazem podróż służbowa ma charakter nagły i zachodzi konieczność pełnienia następnego dnia czynności urzędowych. Nie dotyczy to Prezesa Rady Ministrów, Marszałka Polski, Ministrów i Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, którym w każdym przypadku podróży służbowej służy prawo użycia całego przedziału sypialnego w wozie sypialnym. Zwrot kosztów przejazdu wozem sypialnym winien się odbywać na podstawie dołączenia do rachunku kosztów podróży oryginalnego kuponu, uprawniającego do zajęcia miejsca lub przedziału w wozie sypialnym.

§ 15. (1) Zwraca się udowodnione koszty przewozu koleją, statkiem lub innymi środkami komunikacyjnymi osobistego bagażu podróznego o wadze:

1) do 50 kg przy podróżach służbowych (komisjach), trwających co najmniej 6 dni;

2) do 100 kg przy podróżach służbowych, trwających dłużej niż 30 dni, oraz przy delegacjach (odkomenderowaniach).

(2) O ile dla spełnienia czynności urzędowej konieczne jest zabranie ze sobą bagażu służbowego, jak aktów, narzędzi, instrumentów i t. p., zwraca się wszystkie koszty jego przewozu, przyczem w rachunku kosztów należy wyszczególnić zawartość bagażu służbowego, jego wagę oraz faktycznie poniesione wydatki.

§ 16. (1) Przy przejazdach kołowych zwraca się w miejscowościach, w których obowiązują zatwierdzone przez władze taryfy najmu koni, lub samochodu, ceny podane w taryfie. W miejscowościach nieposiadających takich taryf zwraca się cenę najmu koni lub samochodu na podstawie dołączonego przez rachunkodawcę do rachunku własnoręcznego oświadczenia, podającego oprócz zapłaconej ceny także ilość kilometrów odbytej drogi kołowej z wymienieniem miejscowości początkowej i końcowej. W razie wątpliwości, czy zapłacona cena odpowiada

miejscowym stosunkom; może władza zasięgnąć informacji odnośnego magistratu (urzędu gminnego) i zależnie od otrzymanej informacji odpowiednio zmniejszyć kwoty najmu koni względnie samochodu.

(2) Wydatek na najem koni i samochodu zwraca się tylko wtedy, jeżeli niema możliwości przejazdu tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, omnibusami, autobusami, statkami i t. p. z wyjątkiem przypadków nagłych, gdy wskutek opóźnienia przyjazdu interes publiczny byłby narażony na szkodę, oraz w razie potrzeby odbycia czynności urzędowych w większej ilości miejscowości, jeżeli to spowoduje oszczędność na dietach.

(3) Przy wspólnych podróżach kołowych wolno zaliczać jedną podwodę lub samochód na 3 osoby. W razie równoczesnego przewozu większej ilości aktów, instrumentów, narzędzi, wolno zaliczać jedną podwodę lub samochód na 2 osoby, a w wyjątkowych przypadkach na jedną osobę.

(4) Koszty wspólnej podróży kołowej zalicza osoba, której przysługują wyższe diety.

(5) Jeżeli drogę odbyto pieszo lub własnymi środkami lokomocji, przyznaje się kwotę, odpowiadającą taryfie najmu koni, w miejscowościach zaś, nieposiadających takiej taryfy, po 30 groszy za każdy kilometr, o ile nie można było odbyć tej drogi tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, statkami, omnibusami i t. p.

(6) Przepis ustępu poprzedzającego nie ma zastosowania do szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej przy patrolach i obławach.

(7) Dla osób, które w podróżach służbowych używają własnych samochodów, ustali właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Skarbu wysokość wynagrodzenia za używanie własnego samochodu.

(8) Koszty jazdy samolotem zwraca się do kwoty, odpowiadającej kosztom jazdy koleją, w pełnej wysokości zaś tylko w przypadkach uzasadnionych ważnością i nagłością sprawy oraz jeśli użycie tego środka komunikacji spowoduje oszczędności na dietach.

§ 17. Za czynności komisyjne w miejscowościach, położonych bliżej niż 2 km od budynku, w którym mieści się urząd, nie należą się żadne koszty podróży służbowej z wyjątkiem ewentualnego zwrotu kosztów przewozu bagażu służbowego (§ 15).

§ 18. (1) Przy komisjach miejscowych w miastach, mających ponad 50.000 mieszkańców i w Gdyni, zwraca się koszt przejazdu dorożką względnie samochodem w kwocie faktycznie wydanej i odpowiadającej miejscowym cenom, o ile odległość miejsca komisyjnego od gmachu urzędu względnie od mieszkania wynosi więcej jak 2 km. Jeżeli w danym miejscu istnieje tańszy środek komunikacyjny np. tramwaj, autobus i t. p., zwraca się koszt przejazdu tym środkiem komunikacyjnym. W razie konieczności przewiezienia bagażu służbowego (§ 15) koszty przejazdu zwraca się bez względu na odległość.

(2) W garnizonach wojskowych do żołnierzy i funkcjonariuszów państwowych w administracji woj-

skowej stosuje się postanowienia ust. (1) bez względu na ilość mieszkańców w tym garnizonie.

§ 19. (1) Osobom, wymienionym w § 1, z wyjątkiem podoficerów i szeregowców, pełniących obowiązkową służbę czynną, nadterminowych oraz podchorążych, przyznaje się na koszty dojazdu do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej, jak również przejazdu z jednego dworca (przystani, stacji) na drugi, za każdy dojazd względnie odjazd ryczałt w wysokości 1.50 zł.

(2) Ryczałt ten nie należy się w przypadkach, gdy dojazd odbywa się służbowym środkiem lokomocji.

(3) Gdy podróż służbowa odbywa się do kilku miejscowości, przyznaje się ryczałt za dojazdy w każdej miejscowości.

(4) O ile odległość od gmachu urzędu względnie od mieszkania do dworca kolejowego lub przystani, stacji autobusowej lub lotniczej, wynosi więcej niż dwa kilometry, dojazd można traktować według postanowień § 16.

§ 20. (1) W razie podróży służbowych w czasie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonych poza miejscem delegacji (odkomenderowania) uzupełnia się diety, pobierane z tytułu delegacji (odkomenderowania) o ile wypłacane są stosownie do § 5 w wymiarze zmniejszonym do wysokości całej diety. Ponadto zwraca się koszty przejazdu według zasad ustalonych w rozporządzeniu niniejszym.

(2) W razie odbywania podróży służbowych w pierwszych dwóch tygodniach delegacji (odkomenderowania), za które w myśl § 5 należy się cała dieta, nie wlicza się do tego okresu czasu dni, przebytych w podróży służbowej.

(3) Postanowienia, zawarte w ustępach poprzedzających, nie mają zastosowania do podróży służbowych, które nie trwają dłużej niż sześć godzin.

§ 21. Delegowanym (odkomenderowanym), przeniesionym następnie do miejscowości, do której ich uprzednio delegowano (odkomenderowano), przysługuje oprócz należności z § 2 punkt III zwrot kosztów przejazdu do miejscowości, w której mieli stały przydział służbowy, i zpowrotem oraz diety w czasie tego przejazdu według zasad ustalonych dla podróży służbowych, o ile przejazd ten jest konieczny dla uregulowania spraw, wynikłych wskutek przeniesienia.

§ 22. (1) Do miejsca czynności komisyjnych należy zdążyć bez żadnej przerwy i to bez względu na odległość.

(2) Rozpoczętej komisji nie wolno przerywać inaczej jak tylko z ważnych przyczyn, które muszą być szczegółowo uzasadnione.

(3) Wyjazdy z miejsca komisyjnego na noclegi dopuszczalne są tylko wówczas, jeżeli w danej miejscowości nie można znaleźć noclegu, a okoliczność tę stwierdzi właściwy dla danej miejscowości magistrat względnie zarząd gminy.

(4) Przy przejazdach kołowych odbywanych jednym ciągiem bez przerwy należy w zasadzie odbyć co najmniej 40 klm drogi w jednym dniu. Zresztą należy używać tylko takich środków komunikacyjnych, które nie powodując niepotrzebnej zwłoki w osiągnięciu celu podróży, połączone są z najmniejszymi kosztami dla Skarbu Państwa.

§ 23. (1) W razie przeniesienia z urzędu lub w drodze konkursu do innej miejscowości przyznaje się poza dietami i zwrotem kosztów przejazdu (§ 2 pkt. III, 1 i 2) na pokrycie wszystkich wydatków, połączonych z przesiedleniem, ryczałt w wysokości: samotnemu — 50% jednomiesięcznego, utrzymującemu rodzinę — 100% jednomiesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z zasiłkiem wyrównawczym.

(2) Odnośnie do żołnierzy zawodowych i oficerów rezerwy powołanych do czynnej służby celem przemianowania na zawodowych za podstawę obliczenia ryczałtu przyjmuje się uposażenie pobierane ostatnio na zasadzie art. 5 i 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664).

(3) Ryczałt powyższy wypłaca się przeniesionemu po jego zgłoszeniu się na nowym miejscu służbowym i objęciu czynności służbowych.

(4) Ponadto zwraca się koszty przewozu urzędu domowego kolejowymi pociągami towarowymi, względnie statkami towarowymi, udowodnione oryginalnymi listami przewozowymi. W razie użycia do przewozu pociągów towarowo-pośpiesznych lub przyspieszonych względnie takichże statków albo innych środków lokomocji zwraca się udowodniony koszt przewozu tylko do wysokości kosztów, jakieby wynikły przy użyciu normalnych towarowych pociągów względnie statków na taką samą odległość.

(5) Przy przeniesieniu na prośbę nie przysługuje należność określona w paragrafie niniejszym, może jednak być przyznana w drodze wyjątku, w całości lub w części według uznania właściwej władzy naczelnej.

(6) Postanowienia paragrafu niniejszego nie dotyczą przeniesień żołnierzy zawodowych, pełniących służbę w Korpusie Ochrony Pogranicza — w obrębie bataljonu granicznego. Za przeniesienia te przysługuje samotnemu 20% — a utrzymującemu rodzinę 40% jednomiesięcznego, ostatnio pobieranego uposażenia (ust. (2)) wraz z prawem ewentualnego przewozu urzędu domowego pociągami towarowymi za opłatą według taryfy wojskowej. Koszty tego przewozu ponosi osoba przeniesiona.

(7) Postanowienia poprzedniego ustępu stosują się również do żołnierzy zawodowych oraz oficerów rezerwy, powołanych do służby czynnej celem przemianowania na zawodowych, przenoszonych z jednej miejscowości do innej w obrębie tego samego garnizonu.

§ 24. (1) Wszelkie rachunki diet i kosztów przejazdu z tytułu podróży służbowych, krótkotrwałych delegacji (odkomenderowań) i przeniesień winny być przedstawiane w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po odbyciu komisji, delegacji (od-

komenderowania) względnie przeniesienia, rachunki zaś kosztów przewozu urządzenia domowego (§ 23 ust. (4)) — w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po dokonaniu przewozu urządzenia domowego.

(2) Rachunki delegacji (odkomenderowań), trwających dłużej niż 30 dni, należy przedstawiać za każdy miesiąc kalendarzowy zdołu w ciągu ośmiu pierwszych dni następnego miesiąca kalendarzowego. W takim samym terminie mogą być za zezwoleniem władzy naczelnej przedstawiane rachunki powtarzających się w ciągu miesiąca podróży służbowych, o ile w tych przypadkach nie zastosowano przewidzianych w § 26 ryczałtów.

(3) Każdy rachunek kosztów podróży służbowej musi być opatrzony klauzulą władzy zarządzającej podróż lub przełożonej władzy służbowej, stwierdzającą konieczność odbycia podróży, należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych, tudzież wykonanie zlecenia służbowego. Postanowienie powyższe nie dotyczy wyższych dowódców wojskowych od dowódcy dywizji i dowódców brygady kawalerji w górę.

§ 25. (1) Udającym się w podróż służbową przysługuje prawo do zaliczki, nieprzekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży i należnych diet.

(2) Postanowienie powyższe stosuje się również do osób z tytułu delegacji (odkomenderowania) i przeniesienia oraz często powtarzających się komisji miejscowych, jak również w odniesieniu do osób, pełniących czynności, określone w § 10 i 11, przyczem — odnośnie do wykonawczego personelu pomiarowego urzędów wojewódzkich — wysokość zaliczki nie może przekraczać jednomiesięcznego uposażenia, pobieranego przez danego funkcjonariusza, a zaliczkę tę potrąca się z wynagrodzenia akordowego, przypadającego do wypłaty danemu funkcjonariuszowi.

§ 26. W przypadkach, w których podróże służbowe trwają przez dłuższy okres czasu lub stale się powtarzają, właściwa władza naczelna może przyznać za zgodą Ministra Skarbu zamiast kosztów przejazdu i diet ryczałt, który może być płatny zgóry wraz z uposażeniem.

§ 27. Jeżeli cały urząd zostanie przeniesiony czasowo do innej miejscowości należy stosować § 2 punkt II.

§ 28. (1) Należności za delegacje (odkomenderowania) przysługują również żołnierzom zawodowym oraz oficerom rezerwy powołanym do służby czynnej celem przemianowania na zawodowych oddziałów zwartych, delegowanym (odkomenderowanym) poza stały garnizon, zaś należności za przeniesienie przysługują tymże żołnierzom oddziałów zwartych przy stałej zmianie dylokacji.

(2) Podróży i marszów w oddziałach zwartych oraz podróży i marszów, za które żołnierze otrzymują specjalne dodatki, nie uważa się za podróże służbowe w rozumieniu rozporządzenia niniejszego.

§ 29. Przyznaje się dodatek do diet, płatny równocześnie z dietami, w następującej wysokości:

1) oficerom Korpusu Kontrolerów i tymże oficerom, mianowanym generałami, a mianowicie:

generałom	— 25% diet
pułkownikom	— 35% „
podpułkownikom i majorom	— 45% „

2) funkcjonariuszom władz górniczych, pełniącym na kopalniach czynności, związane z kontrolą stanu bezpieczeństwa kopalni i ich urządzeń — 35% diet.

Rozdział 3.

Należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia na obszarze W. M. Gdańska.

§ 30. (1) Postanowienia rozdziału 2 mają zastosowanie także do podróży służbowych, delegacji (odkomenderowań) i przeniesień, odbywanych z kraju na obszar W. M. Gdańska i w obrębie tego obszaru, jak również do przeniesień, odbywanych z obszaru W. M. Gdańska do kraju, z tą różnicą, że należności, wyrażone w złotych, przelicza się na guldeny gdańskie w stosunku 1 złoty równa się 1 guldenowi gdańskiemu oraz że przez uposażenie, o którym mowa w § 23, rozumieć należy zarówno przy przeniesieniach z kraju na obszar W. M. Gdańska, jak i w obrębie tego obszaru oraz z obszaru W. M. Gdańska do kraju uposażenie krajowe, przeliczone na guldeny gdańskie w tym samym stosunku.

(2) Osoby, odbywające podróż służbową do Gdańska w charakterze kurjera dyplomatycznego, otrzymują diety, w wysokości 10 guldenów gdańskich, zaś żołnierze — według posiadanego stopnia.

(3) Postanowienia § 41 mają odpowiednie zastosowanie.

Rozdział 4.

Należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia poza granicami Państwa.

§ 31. (1) Należności, unormowane w rozdziale niniejszym, przysługują w czasie podróży zagranicę od chwili przejazdu do chwili powrotu przez polski punkt graniczny. Za czas podróży i pobytu na obszarze Państwa Polskiego przysługują diety i zwrot kosztów podróży według norm, ustalonych dla podróży służbowych w kraju, z wyjątkiem zwrotu kosztów przejazdu koleją oraz przewozu koleją bagażu podróжного, a przy podróżach kurjerów dyplomatycznych oraz przesiedleniach, także kosztów dorożek i tragarzy, do którego to zwrotu mają zastosowanie § 39, 40, 43 ust. (2) i § 46.

(2) Przy podróżach zagranicznych przysługują przez cały czas podróży i pobytu poza granicami Państwa Polskiego diety, przewidziane dla krańcowego punktu tej podróży. W razie jednak zatrzymania się w drodze dłużej niż 24 godziny przysługują za ten czas diety według norm, ustalonych dla państwa, w którym się zatrzymano.

(3) W przypadku podróży z zagranicy do kraju należą się za czas podróży do granicy Państwa Polskiego diety według norm przewidzianych dla państwa, z którego odbywa się podróż, z zastosowaniem przepisu zawartego w drugim zdaniu ustępu poprzedniego.

§ 32. Wysokość diet ustala Minister Skarbu na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych.

§ 33. (1) W przypadku delegacji (odkomenderowania) wypłaca się diety w wysokości ustalonej w myśl § 32, t. j. całe diety przez pierwsze dwa tygodnie, licząc od dnia następującego po dniu przybycia do miejsca delegacji (odkomenderowania), po upływie zaś tego czasu diety zmniejszone o 30%.

(2) Delegacja (odkomenderowanie) może trwać zasadniczo tylko pół roku. Przedłużenie delegacji (odkomenderowania) ponad pół roku może nastąpić jedynie w wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych ważnymi względami służbowymi za zezwoleniem właściwego ministra.

(3) Ograniczenie co do czasu, zawarte w poprzednim ustępie, nie dotyczy przypadku odkomenderowania na kursy i do szkół wojskowych lub cywilnych.

(4) Postanowienia § 5 ust. (3) mają odpowiednie zastosowanie.

§ 34. (1) Postanowienia § 6 mają odpowiednie zastosowanie.

(2) Jeżeli w ciągu 24-godzinnego czasu podróży służbowa odbywała się zarówno na obszarze Państwa Polskiego, jak i na terytorjum zagranicznym, a pobyt na terytorjum zagranicznym trwał dłużej niż 6 godzin, należą się diety zagraniczne.

§ 35. Postanowienia § 7 i 8 mają odpowiednie zastosowanie. Postanowienia te mają również zastosowanie do podróży, pozostających w związku z przeniesieniem do innej miejscowości.

§ 36. Żołnierzom, delegowanym (odkomenderowanym) zagranicę, przysługują po nieprzerwanym rocznym pobycie zagranicą w charakterze delegowanego (odkomenderowanego) w każdym następnym roku pobytu zagranicą diety za czas urlopu wypoczynkowego, spędzonego zagranicą, nie za dłuższy jednak okres czasu, niż za cztery tygodnie.

§ 37. (1) Funkcjonariusze państwowi, stanowiący załogę statku szkolnego Państwowej Szkoły Morskiej, otrzymują w czasie zaokrętowania i żeglugi zagranicznej następujące należności:

w czasie żeglugi
zagranicznej
miesięcznie w złotych

A. Urzędnicy:

Kapitan statku	— 700
I oficer	— 400
II oficer	— 300
III oficer	— 240
IV oficer	— 240
Lekarz	— 300
Radjotelegrafista	— 240
Dyr. P. S. M. lub delegat Ministra	— 700
Profesor P. S. M.	— 300
Wychowawca	— 240
Oficer - mechanik	— 240

B. Funkcjonariusze niżsi:

St. bosman	— 220
II bosman	— 140
III bosman	— 100
St. motorzysty	— 140
II motorzysty	— 100
Żaglomistrz	— 200
Marynarz	— 70
St. cieśla	— 200
Mł. cieśla	— 70
Sternik	— 70
Kucharz	— 100
Pom. kucharza	— 70
Piekarz	— 70
Steward	— 80
Bufetowy	— 100
Chłopiec okrętowy	— 15

(2) Za czas żeglugi zagranicznej uważa się okres przebywania statku na wodach leżących na zachód od południka przyładku Skagen, a także na wodach Bałtyku i cieśnin duńskich, o ile na wodach tych statek zawiązał do portu zagranicznego.

(3) Czas żeglugi zagranicznej liczy się od dnia wyjścia statku z portu krajowego do dnia jego powrotu do portu krajowego. Dzień wyjścia i wejścia do portu krajowego wlicza się do czasu żeglugi zagranicznej, o ile wyjście nastąpiło przed południem, powrót zaś po południu.

(4) Postanowienia § 11 ust. (4) i (5) mają odpowiednie zastosowanie. Postanowienia § 32 — 35 nie mają zastosowania do osób pełniących czynności określone w paragrafie niniejszym.

§ 38. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje ceny biletów jazdy koleją lub statkiem, koszty przejazdu innymi środkami komunikacyjnymi, koszty przewozu bagażu podróжного koleją, statkiem lub innym normalnie na danej przestrzeni do przewozu bagażów służącym środkiem komunikacyjnym, zwrot wydatków na trażarzy, jak również zwrot kosztu dojazdu na dworzec i z dworca kolejowego, do przystani i z przystani, do stacji autobusowej, lotniczej i z tych stacji.

§ 39. (1) Przy przejazdach koleją lub statkiem zwraca się faktycznie zapłaconą cenę biletów, przy czym:

- a) prawo przejazdu I klasą przysługuje wymienionym w § 4: urzędnikom na stanowiskach wyszczególnionych w p. 1 lit. a) — f), profesorom i pomocniczym siłom naukowym w państwowych szkołach akademickich oraz nauczycielom wyszczególnionym w p. 3 lit. a), b), c), d), f), funkcjonariuszom Straży Więziennej w stopniu od nadkomisarza wzwyż, oficerom w stopniu marszałka, generała (admirala) i oficerom sztabowym, sędziom i prokuratorom, oficerom Policji Państwowej i Straży Granicznej w stopniu od nadkomisarza wzwyż;
- b) prawo przejazdu II klasą przysługuje osobom, nieobjętym postanowieniami p. a) i c), oraz chorążym (równorzędnym);
- c) prawo przejazdu III klasą przysługuje: niższym funkcjonariuszom państwowym, podoficerom i szeregowcom, szeregowym Policji Państwowej i Straży Granicznej.

(2) Odbywającemu podróż samochodem przysługują zwrot kosztów w wysokości ceny biletu kolejowego odpowiedniej klasy lub, jeżeli chodzi o podróż między miejscowościami, mającymi inną komunikację niż kolejową, przysługują zwrot wydatku w wysokości kosztów przejazdu innymi będącymi w normalnym użyciu środkami komunikacyjnymi.

(3) Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy, zwraca się cenę biletu I klasy również i tym, którzy w myśl postanowienia zawartego w ustępie (1) mają w razie jazdy koleją prawo do biletu II klasy, cenę zaś biletu II klasy tym, którzy w razie jazdy koleją mają prawo do biletu III klasy.

(4) Jeżeli przejazd nastąpił pociągiem pośpiesznym, w którym niema III klasy, otrzymuje ten, który posiada tylko prawo do zwrotu kosztów przejazdu III klasą, zwrot ceny biletu klasy II.

(5) Odbywającym podróż służbowe (komisje) może być przyznany zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów przejazdu wozem sypialnym, o ile mają w myśl postanowień zawartych w paragrafie niniejszym prawo do zwrotu kosztów biletu I klasy oraz jeżeli:

- a) podróż koleją trwała co najmniej sześć godzin pomiędzy 21 — 6 godziną,
- b) zachodziła konieczność pełnienia następnego dnia czynności urzędowych,
- c) władza zlecająca podróż służbową stwierdziła konieczność przejazdu wozem sypialnym na koszt Skarbu Państwa,
- d) do rachunku kosztów podróży dołączono oryginalny kupon, uprawniający do zajęcia miejsca w wozie sypialnym.

(6) Ustęp poprzedzający ma analogiczne zastosowanie do osób mających w myśl postanowień paragrafu niniejszego prawo do zwrotu kosztów biletu II klasy, t. j. może im być przyznany zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów przejazdu

wozem sypialnym II klasy, z tą zmianą, że w krajach nieposiadających wagonów sypialnych II klasy może władza, zlecająca podróż służbową, przyznać tym osobom prawo przejazdu I klasą koleją i wozem sypialnym.

(7) Funkcjonariuszom państwowym, żołnierzom oraz oficerom Policji Państwowej i Straży Granicznej, którym w myśl postanowienia zawartego w ust. (1) przysługuje zwrot ceny biletu I klasy, zwraca się przy podróżach, pozostających w związku z przeniesieniem na inne miejsce służbowe (§ 2 punkt III), faktycznie poniesiony i udowodniony koszt przejazdu wozem sypialnym, o ile zachodzą warunki, ustalone w ust. (5) p. a) i d).

(8) Funkcjonariuszom państwowym i żołnierzom, nieposiadającym w myśl postanowień paragrafu niniejszego prawa do przejazdu I klasą, a odbywającym podróż w charakterze kurjera dyplomatycznego, może władza wysyłająca przyznać prawo przejazdu na koszt Skarbu Państwa I klasą oraz wozem sypialnym, o ile jest to konieczne ze względów służbowych.

(9) Postanowienia § 14 ust. (7) mają odpowiednie zastosowanie.

§ 40. Przy przejazdach linjami kolejowymi Związku Socjalistycznych Republik Rad funkcjonariusze państwowi, z wyjątkiem niższych funkcjonariuszów państwowych, oficerowie i chorążowie (równorzędni), sędziowie i prokuratorowie oraz oficerowie Policji Państwowej i Straży Granicznej mają prawo do zwrotu ceny t. zw. miękkiego miejsca, zaś niżsi funkcjonariusze państwowi, podoficerowie i szeregowcy oraz szeregowi Policji Państwowej i Straży Granicznej mają prawo do zwrotu ceny t. zw. twardego miejsca. Przy przejazdach wymienionymi linjami zwraca się ponadto, pod warunkami ustalonymi w § 39 ust. (5) p. a) i d), osobom wymienionym w § 39 ust. (1) p. a) — koszt przejazdu wozem sypialnym na miejscu I kategorii, zaś osobom wymienionym w § 39 ust. (1) p. b) — koszt przejazdu wozem sypialnym na miejscu II kategorii. Osoby wymienione w § 39 ust. (1) p. c) otrzymują pod warunkiem ustalonym w § 39 ust. (5) p. a) zwrot ceny t. zw. „miejscówki”.

§ 41. (1) Żołnierze, wyjeżdżający pierwszy raz zagranicę służbowo, otrzymują tytułem ryczałtu na uzupełnienie ubrania cywilnego kwotę 250 zł. Żołnierze, wyjeżdżający zagranicę ponownie po upływie 3 lat od daty otrzymania ryczałtu oraz przebywający zagranicą bez przerwy dłużej niż rok, otrzymują jako ryczałt na uzupełnienie ubrania cywilnego kwotę 145 zł.

(2) Przepis ten ma analogiczne zastosowanie do oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej.

§ 42. O ile opłacono bilet okrętowy z utrzymaniem, zwraca się cenę całego biletu, natomiast za czas podróży na okręcie przysługuje tylko 25% diet.

§ 43. (1) Postanowienia § 15 mają odpowiednie zastosowanie.

(2) Postanowienia te mają zastosowanie również do przeniesień na inne miejsce służbowe, przy czym nie obowiązuje ograniczenie co do czasu trwania podróży.

§ 44. (1) Przy podróżach kołowych zwraca się faktycznie wydaną kwotę, o ile okoliczność, że kwota ta nie jest wyższą od przeciętnej ceny najmu koni w danej miejscowości, zostanie stwierdzona przez właściwą władzę konsularną.

(2) Postanowienia § 16 ust. (2), (3), (4) i (8) mają odpowiednie zastosowanie.

§ 45. Za czynności komisyjne w miejscowościach położonych bliżej niż 2 km od gmachu, w którym mieści się urząd, nie należą się ani koszty podróży ani diety.

§ 46. Osobom, wymienionym w § 1 z wyjątkiem podoficerów i szeregowych, pełniących obowiązkową służbę czynną, nadterminowych oraz podchorążych, zwraca się wydatki na dojazd do dworca kolejowego i z dworca kolejowego, względnie do przystani i z przystani (stacji autobusowej lub lotniczej) jak również przejazdu z jednego dworca (przystani, stacji) na drugi oraz wydatki, ponoszone na targaży przy każdym dojeździe i odjeździe oraz przy każdym przesiadaniu na stacjach węzłowych. Wydatki powyższe zwraca się w wysokości kosztów faktycznych i odpowiadających miejscowym cenom.

§ 47. Postanowienia § 20 ust. (1) i (2) oraz § 22 ust. (1), (2) i (4) mają odpowiednie zastosowanie.

§ 48. (1) Funkcjonariuszom państwowym służby zagranicznej oraz żołnierzom, przesiadającym się poza granicami Państwa, nowomianowanym na stanowiska służby zagranicznej, względnie odwołanym do kraju, zwraca się udowodnione koszty przewozu urzędnika domowego w granicach norm, ustalonych według następujących stref:

a) I strefa: Rumunia, Czechosłowacja, Węgry, Austria, Niemcy, Danja, Łotwa, Estonia, Szwecja, Z. S. R. R.,

b) II strefa: pozostałe kraje europejskie,

c) III strefa: kraje pozaeuropejskie.

(2) Koszty zwraca się w wysokości udowodnionej, najwyżej jednak w wysokości nie przekraczającej:

a) dla przesiadających się z Polski do krajów I strefy lub odwrotnie: samotnych — 75%, utrzymujących rodzinę — 150% miesięcznego uposażenia,

b) dla przesiadających się z Polski do krajów II strefy lub odwrotnie: samotnych — 100%, utrzymujących rodzinę — 175% miesięcznego uposażenia,

c) dla przesiadających się z Polski do krajów III strefy lub odwrotnie: samotnych — 125%, utrzymujących rodzinę — 200% miesięcznego uposażenia.

(3) Przesiadającym się z jednego kraju do drugiego zagranicą zwraca się koszty: przy przesie-

dleniu do krajów, z których oba lub jeden leżą poza Europą — według norm strefy III.

(4) Kierownikom urzędów zagranicznych, korzystającym z mieszkania reprezentacyjnego, umeblowanego przez Skarb Państwa, zwraca się udowodnione koszty przewozu własnych przedmiotów urzędnika domowego w wysokości nie przekraczającej 33 i 1/3% norm ustalonych w poprzednich ust. (2) i (3). Kierownikom urzędów zagranicznych, przeniesionym z urzędu zagranicznego, nieposiadającego mieszkania reprezentacyjnego umeblowanego przez Skarb Państwa, do urzędu zagranicznego posiadającego takie mieszkanie, przysługuje zwrot kosztów przewozu urzędnika domowego na zasadach, przewidzianych w ustępie drugim paragrafu niniejszego.

(5) Przez uposażenie w postanowieniach poprzednich ustępów paragrafu niniejszego rozumie się uposażenie zasadnicze wraz z zasiłkiem wyrównawczym i z przysługującym w danym miejscu służbowym zagranicą dodatkiem lokalnym.

(6) W zupełnie wyjątkowych przypadkach możliwy jest za zgodą Ministra Skarbu zwrot szczegółowo wykazanych i udokumentowanych kosztów przewozu urzędnika domowego, ponad normę ustaloną ust. (1) — (3).

(7) Udowodnione koszty ubezpieczenia przewożonego urzędnika domowego zwraca się do wysokości, nieprzekraczającej w stosunku do kierowników Poselstw i Konsulatów 15%, w stosunku zaś do pozostałych urzędników i oficerów 10% norm, o których mowa w ust. (1) — (5). Zwrot kosztów przewozu urzędnika domowego łącznie ze zwrotem kosztów ubezpieczenia nie może jednak przekraczać tychże norm.

(8) Utrzymującemu rodzinę można przyznać dopiero wówczas pełne koszty przesiedlenia, jeżeli dostarczy dowodu zamieszkania rodziny na nowym miejscu służbowym, albo w przypadku odwołania, powrotu jej do kraju oraz jeżeli przesiedlenie rodziny nastąpiło nie później, niż w rok od daty objęcia przez funkcjonariusza lub żołnierza nowego stanowiska służby zagranicznej, względnie do kraju. Termin roczny dla przesiedlenia rodziny może być w wyjątkowych przypadkach przedłużony przez Ministra Skarbu na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych.

(9) Jeżeli funkcjonariusz lub żołnierz przesiadła się sam, przyznaje mu się zwrot kosztów w wymiarze określonym dla samotnych.

§ 49. (1) Funkcjonariuszom państwowym służby zagranicznej oraz żołnierzom przesiadającym się poza granicami Państwa, nowomianowanym na stanowiska służby zagranicznej, względnie odwołanym do kraju przysługuje prawo do zarachowania kosztów przejazdu pozostających na ich utrzymaniu żony i dzieci według norm, przysługujących im samym w myśl rozporządzenia niniejszego. Prawo to wygasa po upływie roku od daty objęcia nowego stanowiska służby zagranicznej albo odwołania do kraju. Termin roczny dla przesiedlenia rodziny może być w wyjątkowych przypadkach przedłużony przez

Ministra Skarbu na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych.

(2) Ponadto przysługuje wszystkim kierownikom placówek granicznych bez względu na ich stan rodzinny zwrot kosztów przejazdu jednej osoby ze służby; wszystkim innym funkcjonariuszom państwowym służby zagranicznej i wojskowym przysługuje zwrot kosztów przejazdu jednej osoby ze służby tylko w tym wypadku, o ile rodzina przesiadającego się składa się z niemniej, niż trzech osób łącznie z funkcjonariuszem.

(3) Przy podróżach koleją i statkiem zwraca się koszty przejazdu sługi według norm, ustalonych dla niższych funkcjonariuszów państwowych.

(4) Delegowanym, przeniesionym następnie do miejscowości, do której ich uprzednio delegowano, przysługuje oprócz należności z § 2 punkt III zwrot kosztów przejazdu do miejscowości, w której mieli stały przydział służbowy i zpowrotem, oraz diety za czas tej podróży z wyłączeniem czasu pobytu w odnośnej miejscowości według zasad, ustalonych dla podróży służbowych, o ile podróż ta jest konieczną do uregulowania spraw wynikłych wskutek przeniesienia.

§ 50. Postanowienia § 24, 25, 26 i 27 mają odpowiednie zastosowanie.

§ 51. (1) Funkcjonariusze państwowi, żołnierze oraz oficerowie i szeregowi Policji Państwowej i Straży Granicznej, odbywający podróże w charakterze kurjerów dyplomatycznych do miejscowości, objętych normalnymi rutami kurjerskimi, otrzymują ryczałt, którego wysokość dla poszczególnych rut ustali Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Ryczałt ten obejmuje: diety obliczone za czas podróży, ustalony rutą kurjerską, cenę biletów kolejowych (statku) najwyższej klasy, oraz miejsca w wozach sypialnych, o ile to jest dla danych rut kurjerskich ze względów służbowych konieczne, jak również przypuszczalne koszty dojazdów do i z dworców kolejowych, względnie przystani oraz usług tragarzy przy każdym dojeździe i odjeździe. Waluty, w jakich będzie wypłacany powyższy ryczałt, ustali Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

(2) W razie częściowego tylko odbycia podróży kurjer obowiązany jest zwrócić odpowiednią część ryczałtu.

(3) Za absolutorjum dla wydanego ryczałtu służy stwierdzenie przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, że podróż, za którą kurjer otrzymał ryczałt, została odbyta.

(4) Oprócz ryczałtu, o którym wyżej mowa, otrzymują kurjerzy zwrot faktycznie poniesionego i udowodnionego kosztu przewozu t. zw. bagażu administracyjnego na podstawie rachunku, który winni przedłożyć w terminie czternastodniowym, liczącym od dnia następującego po dniu powrotu z podróży. Zaliczki na pokrycie kosztów przewozu bagażu przysługują w drodze wyjątku w przypadkach, w których kurjer zmuszony jest zabrać znaczną ilość bagażu.

Rozdział 5.

Postanowienia końcowe.

§ 52. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom.

§ 53. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1934 r., z wyjątkiem postanowień § 11 i 37, które wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1934 r. Od dnia 1 lutego do 31 maja 1934 r. funkcjonariusze państwowi, stanowiący załogę statku szkolnego Państwowej Szkoły Morskiej, otrzymują w czasie zakrętowania i żeglugi zagranicznej należności, obliczone według zasad obowiązujących przed dniem 1 lutego 1934 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

321.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 19 kwietnia 1934 r.

o ustaleniu granic miasta Kostopola w powiecie kostopolskim, województwie wołyńskim,

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 92), w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1932 r. w sprawie zmiany właściwości niektórych władz w zakresie podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 895), zarządzam co następuje:

§ 1. Granice miasta Kostopola w powiecie kostopolskim, województwie wołyńskim, utworzonego rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 733) ustalą w sposób następujący:

Od strony południowo-zachodniej, począwszy od przejazdu przez tor kolejowy na drodze gminnej Kostopol — Maszcza, punktem początkowym granicy miasta Kostopola jest słup graniczny Lasów Państwowych Nr. 99. Od tego punktu granica biegnie w kierunku północno-wschodnim, stroną wschodnią pasa wyłączonego Polskich Kolei Państwowych i naprzeciw słupa telegraficznego Nr. 7/30, znajdującemu się na przeciwległej stronie, przecina tor kolejowy i pas wyłączenia Polskich Kolei Państwowych i w linii oznaczonej słupami pomiarowymi Polskich Kolei Państwowych i Lasów Państwowych